130. številka. Ljubljana, v soboto 11. junija. XX. leto, 1887.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnišvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kako skrbi vlada za slovanske srednje šole.

Težnja nemških naših sosedov že od nekdaj meri na to, da bi Slovane potisnili na kolikor moči nizko kulturno stopinjo. Ta težnja ni nikjer jasneje izražena, nego v naši avstrijski državi. Preštej naša vseučilišča! Koliko je mej njimi slovanskih? Vzemi v poštev srednje šole! Neznatna peščica slovanskih — ogromna množica nemških! Za vsako slovansko učilišče trebalo je ljute borbe. Koliko naporov stala sta polovičarska slovenska gimnazija v Kranji in v Rudolfovem in tiste paralelke ljubljanskega gimnazija, ki pa so še vedno kakor kaplja na veji! Mladini naši po Štajerskem, Koroškem in Primorskem pa dohajajo še ven in ven žarki svetovne omike skozi motno nemško steklo. Ni mi namen opisavati žalostne naše srednješolske razmere — vso njih senčno stran odkril je nedavno g. Šuklje v mojsterskem govoru v drž. zboru — opozoriti hočemo čest. rojake na oni severoslovanski deželi, ki sta v narodnem oziru baš taki „pepelki,“ kakor naša Slovenija. To sta Moravska in Sleška. Ob ondotnem šolstvu jako poučna je spomenica, ki jo je podala „Ustřední Matice školská“ v Pragi letošnjo pomlad Dunajski vladi ter obema zbornicama drž. zbora. Ne moremo si kaj, da ne bi vsaj ob kratkem seznanili svojih čitateljev s tem zgodovinsko in kulturno preznamenitim spisom.

Moravska šteje poleg poslednje štetve 1,507.328 čeških in 628.907 nemških prebivalcev (mej temi 44.175 Židov), približno torej $^3/_4$ Čehov in $^1/_4$ Nemcev. Kako skrbi vlada obema narodoma za gimnazije? Na Moravskem je 10 nemških državnih velikih gimnazijev (vkupe z 2970 dijaki) in 2 mala nemška gimnazija (oba vkupe s 119 učenci). Čeških državnih velikih gimnazijev pa je na Moravskem samo 5 (vkupe z 2228 dijaki) in 2 češka drž. mala gimnazija (497 učencev).

Čujte! za jedno — nemško — četrtino moravskega prebivalstva vzdržuje država 12 gimnazijev, za tri četrtine Slovanov pa samo 7. Ko bi vladala ravnopravnost, morala bi imeti Moravska poleg 12 nemških gimnazijev preko 30 čeških ali pa poleg 7 čeških samo 2 nemška.

Pred 12 leti ni bilo še nobenega češkega gimnazija v deželi. Dandanes pa malodane prenapoljeni češki gimnaziji. — Jedinih 5 velikih gimnazijev čeških (2228 dijakov) je mnogo bolj obiskovanih nego pet najštevilnejših nemških latinskih šol (vkupe s 1895 dijaki). — Nemški veliki gimnaziji štejejo poprek po 297 učencev, češki pa po 445, nemška mala gimnazija poprek po 60 dijakov, češka po 246. Izbrali smo le nekatere podatke iz prezanimivega poročila Matičinega; pa že iz teh je vidna ostudna krivica, ki se godi Čehom na Moravskem. Po celem okraji nemajo še slovanskih srednjih šol. Sedmini moravskega prebivalstva — Slovakom (300.000 duš), plačujočim polčetrt milijona davkov v drž. blagajnico, ne privoščijo niti jednega češkega drž. gimnazija. Na njih ozemlji životari jedini nemški državni gimnazij v Ogerskem Gradišči. V tem zavodu šolalo se je mej l. 1870—80 poprek po 107 Slovanov in po 175 Nemcev (mej temi po 107 Židov) na leto. L. 1876. je ministerstvo milostno dovolilo, pripravljalni kurs za slovanske učence, želeče izuriti se v nemščini ter tako usposobiti se za ustop v gimnazij.

Več nego 100 slovaških mest in občin podalo je l. 1880 ministerstvu prošnjo, naj se prelevi nemški gimnazij v Og.-Gradišči v češki, kateremu naj dodajo nemške paralelke. Stvar je prišla v državnem zboru na vrsto; ukrenili so, naj se nemškemu gimnaziju pridenejo češke paralke, ali naj se pa osnuje poseben češki gimnazij. Minister Konrad šel je vprašat Og.-Gradiški mestni zastop; ta je protestoval proti češkemu pouku sploh. Zopet je nadlegovala ministra posebna deputacija moravskih poslancev za češki gimnazij. 17. septembra 1882 zahteval ga je veliki tabor slovaškega naroda pod sv. Rokom pri Mařaticih poleg Og.-Gradišča. 8. maja 1883 izjavil je naučni minister znova, da za zdaj ni moči osnovati v Og.-Gradišči srednje šole s češkim učnim jezikom, državne finance so preborne: paralelke so pa iz didaktiških ozirov nemožne, vrh tega jim nasprotuje mestna občina. — Deputaciji, ki je prišla prosit ministra, dejal je, da je Og.-Gradišče nemško mesto, — češki gimnazij bi ne imel dovolj učencev; naj poskusijo sami ter založé privaten gimnazij, država bi ga potem vspreje la v svojo upravo. S pomočjo moravskih rodoljubov je otvorila tedaj „Ustřední Matice školská“ leta 1884—85 prvi razred češkega malega gimnazija v Og.-Gradišči. Oglasilo se je 114 dijakov. Vsako leto je prirasel po jeden razred. Letos šteje zavod 3 razrede s paralelkami in z 277 učenci. Privatni mali gimnazij češki ima torej dvakrat toliko dijakov kakor oba nemška državna mala gimnazija moravska ali štirikrat toliko, kolikor znaša število vsacega izmej teh dveh nemških srednjih šol. Potreba tega zavoda je očividna, životna moč dokazana. In vlada se ipak brani, prevzeti ga v svojo upravo. Obljuba ministrova je pozabljena!

(Konec prih.)

Govor poslanca Mihe Vošnjaka

v državnem zboru dne 20. maja 1887.

(Konec.)

Ugovarjalo se mi bode, da bi uprave železnic imele prevelike denarne škode, a to moram zavračati, kajti škoda ne bode tako velika, če se bodo tovorni vlaki ustavili le po pravem načelu, po načelu namreč, da bodo vlaki čakali na tako imenovanih strojnih in menjalnih postajah. To bi ne prouzročilo druge škode, kakor da bi se tek vagonov podaljšal za 24 ur in jaz mislim, da bi ta žrtev z ozirom na humanni smoter ne bila prevelika.

Prosil bi tedaj njega ekscelenco gospoda trgovinskega ministra, da bi to vprašanje proučevalo zlasti z ozirom na državne železnice, pri katerih je v prvi vrsti merodajen.

Kar se tiče pošt, dovolil bi si nekoliko opazek.

Pred vsem mi je prijetna dolžnost, da omenjam s hvaležnostjo, da so se spolnile posamične želje, ki so došle trgovinskemu ministerstvu zastran osnove novih pošt v mojem volilnem okraji. Kar se pa nadalje tiče poštne službe, opomnil bi njega ekscelenco trgovskega ministra na to, da bi vender bilo umestno se bolj ozirati na narodno jednakopravnost na Spodnjem Štajerskem. Želje, katere imam v tem oziru omeniti, so jako priproste. Zahtevamo namreč, kar vsak narod zahteva in zahtevati sme, da je uradnik vešč jeziku strank, s katerimi občuje, in da so dokumenti, ki prihajajo strankam v roke, pisani v jeziku njim razumljivem. Mislim, da bode v obeh

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Devetnajsto poglavje.

(Dalje.)

Jasnejše od Mabele je sam videl vse ovire, ki so njijino ženitev ovirale, vender ni imel njene plemenite gorečnosti, da bi jih odpravil ali preskočil. Res nje navade so bile drage, a drage so bile tudi njegove, katerim se je že davno udajal. Vsi njegovi zmerni dohodki zadostovali so prav le njegovim lastnim potrebam; ali se je dalo potem kaj prihraniti? Prav dobro je vedel, da ko bi napeto in možato uporabljal svoje zmožnosti in darovitosti, ko bi le z dušo in telesom z usodo se boril, napravil si bi toli koristen in časten stan, da bi bil gmotno ali denarno popolnem nezavisen. A za to ni imel niti moči niti volje, pred vsem pa ni imel vere, vere na svoje zmožnosti, s katerimi si bi stanovitno dalje pomagal, vere na plemenit smoter in na previdnost božjo, ki dobro presojene in prav uravnane težnje z uspehom venča.

Kaj! opustiti svojeglavna svoja potovanja, odpovedati se vihravim učenostim in umetniškim težnjam, ter se pogrezniti v prah človeškega življenja, napenjati vse svoje sile, da bi si pridobil častno mesto mej prvimi, najbolj odličnimi možmi v deželi! Njegova občutnost se je strašila in umikala pred to mislijo. Ločiti se od olikanih krogov imenitne gospode in odpovedati se prijetnemu miru neoženjenega stanu, da bi se udal odločnosti, potrebam in vsakdanji odgovornosti domačega rodovinskega življenja! Njegovo plemenitniško in napušno bitje je odločno zavračalo tako misel.

„Še malo tednov v okrožji Mabelinega prijetnega smehljanja,“ mislil je, ko je tople ure poletnega dne na naslonjači zasebnega društva posedal in za sinjim dimom svoje smodke nemarno zrl. „K slapovom potovati ž njo, z najlepšo oduševljeno devojko,“ vzdihnil je; kajti Dudley ljubil bi bil Mabel, ko bi v njegovem srci bil prostor za toli nesebične čute. „Dobro — ha, že dobro! Vsak letni čas ima svoje veselje in svoje zahteve. Pri prvi priložnosti morebiti izlet na Sandwichove otoke — podnebje baje je nepresežno.“

Ko bil bi električen tok mej njegovim in Mabelinim srcem, nje zlati gradovi bili bi se kot od strele zadeti razrušili; a take magnetne vezi ni bilo in sanjarila je dalje.

Še zmeraj se je utapljala v žareče in skeleče razburjene svoje misli, kar je nenadoma nekdo motil nje samoto, nekdo, ki je zadnji čas le redkoma v nje samotno sobo prihajal. Bil je Henrik. Jahanja ves razgret došel je v nje sobo; nekaj stare svobode in prijetnosti je kazalo njegovo priprosto vedenje, kako se je usedel na sestrin naslonjač in si pot z obraza obrisal.

„Kaj toplo je,“ rekla je Mabel.

„Neizmerno vroče,“ odvrnil je Henrik vzemši mahalce, s katerim se je bila gospa Vanekarjeva hladila. „V maji še nisem nikdar doživel tolike vročine. Menim, da ti imaš najhladnejšo sobo v vsej hiši.“

Sledil je premolk. Ko sta se bila razgovorila o vremenu, bila sta brat in sestra, nekdaj si toli zaupna, v zadregi, o čem naj bi govorila.

Čez malo trenotkov pa je zopet spregovoril Henrik, opazivši s pretrganimi besedami: „No, imeli bodemo v rodovini nov stan.“

(Dalje prih.)

omenjenih ozirih trgovsko ministerstvo lahko ustreglo željam prebivalstva, kajti dovolj imamo poštnih uradnikov, kateri znajo slovenski; žal, da neso nastavljeni v slovenskih pokrajinah, ampak v nemških planinskih deželah. Kar se tiče tiskovin, je stvar jako priprosta in preverjen sem, da bode pri dobrej volji, katero kaže visoko trgovsko ministerstvo v vsacem oziru, tudi tukaj pravo zadelo, ter ozirajoč se na odnošaje graškega poštnega okraja temu odpomoglo.

Konečno hočem se še malo muditi pri poglavji poštnih hranilnic in kratko izreči svoje mnenje o nakazničnem prometu, ker tako vem, da imamo odbor, kateri izdeljuje nova pravila za poštne hranilnice.

Reci moram, da je ta nakazični promet, kateri se je sklenil s prejšnjim zakonom, izključni privilegij nekaterih družbinih krogov. V prvej vrsti ta promet služi le trgovcem. Nikakor nesem nevošljiv trgovcem, da imajo korist od tega prometa. toda na drugej strani se je tudi treba ozirati na državne koristi, in reči moram, da bi rad vedel, kak upliv ima ta nakazični promet na dohodke pošte. Radoveden sem zategadelj, ker ne najdem nikacih številk, iz katerih bi mogel posneti za koliko so se zategadelj pomanjšali državni dohodki.

V tem oziru bode naloga odbora za poštne hranilnice, da se najde pravi srednji pot, da niti državni zaklad, niti trgovci ne bodo imeli prevelike škode.

Sedaj bi naglašal nekaj vašnejšega, to je uplivanje poštnih hranilnic na deželi, kar se tiče ulagateljev, oziroma odtakanja denarja v centralo na Dunaji. Načelo, kmetsko prebivalstvo nagibati k varčnosti, je jako hvale vredno, to načelo popolnem izvajajo poštne hranilnice. Toda kakor vsaka stvar, ima tudi ta svojo senčno stran, ta je, da je poštne hranilnice izsesavajo privarovana denarna sredstva iz kmetov ter ja odvajajo v centralo na Dunaj, od koder se več ne vračajo v neke kmetske kraje, da bi blagodejno uplivala. Res je, da je stranka, ki uloži denar v poštno hranilnico, ga privarovala; ravno tako je tudi res, da je privarovan denar nekaka podlaga za novo varčevanje, če tudi se naloži v državni renti.

V dotičnih kmetskih okrajih pa tudi potrebujejo posojil, in jaz bi z ozirom na načelo, ki se nekaj časa sem priporoča, da bi se oviralo hipotekarno zadolženje posestnikov, želel, da bi se v prvej vrsti pomagalo srednjemu stanu z osobnim kreditom, toda baš temu je pa velika ovira, da se denarna sredstva, ki so na razpolanje, s kmetov odvajajo v centralno blagajnico na Dunaj, in potem manjka denarja na kmetih ter se ne morejo lahko snovati zavodi, ki bi posojevali na osobni kredit, kakeršni so naše posojilnice.

Recimo, da bi se vsi denarji, ki bi sicer bili na razpolaganje, iz kacega okraja, kjer bi bila potreba osnovati posojilnico, naložili v poštnej hranilnici. Dotični denar seveda pojde na Dunaj in dotične stranke dobe uložne knjižice poštne hranilnice ali pa državno rento, okraj pa nema nič denarja na razpolaganje, če bi se danes ali jutri hotela osnovati posojilnica, ne bode nikdo mogel vanjo uložiti denarja, če pa okraj že ima posojilnico, pa ne bode mogla zadostovati zahtevam, kar se tiče osobnega kredita.

Splošno je načelo poštnih hranilnic pravo, kajti narod navaja k štedenju. Da se pa obvarujejo kmetski okraji, katere treba tu najprej jemati v poštev, škode, ki izvira iz tega, da se denar iz njih odtaka na Dunaj, moram opozoriti na nek predlog, ki so ga pred nekaterimi leti baš slovenske posojilnice poslale zbornici poslancev, da bi namreč visoka vlada delala na to, da bi kmetske posojilnice, v prvej vrsti one z neomejenim poroštvom dobivale denar iz osrednje poštne hranilnice. Dobro vem, da bode marsikdo po zadnjih skušnjah o gospodarenji posojilnic na Dunaji z glavo majal, če se predlaga, da bi se privarovani denarji strank, tedaj nekaki državni denarji, ker vlada zanje jamči, zaupovali posojilnicam.

Tu moram opetovalno opomniti, da je velika razlika mej posojilnicami na Dunaji, katerih člani so večinoma obrtniki, ki nemajo nikake nepremičnine in posojilnicami na kmetih, katerih člani so skoro samo zemljiški posestniki. Poroštvo, ki dajo prve in druge posojilnice, je jako različno. Če je tudi poroštvo posojilnice na Dunaji, ki ima za člane samo neposestnike, neomejeno, ni toliko vredno nego neomejeno poroštvo kmetskih posojilnic. Pri posledjih so člani posestniki. Posestnik se pa ne more od danes do jutri znebiti svojega posestva, premeniti je v gotov denar in bankovce spraviti v žep ter iti in reči: „Zgubil sem tam in tam, jaz ne morem nič plačati itd.“ Razmere so popolnem drugačne. Zategadelj se mora pri presojevanji, koliko se more zaupati kaki posojilnici, v prvej vrsti posojilnici z neomejeno zavezo, pred vsem gledati, kake člane ima in od kod jih dobiva.

Prepričan sem, da se take katastrofe, kakeršne smo doživeli na Dunaji, pri kmetskih posojilnicah tako hitro ne bi pripetile, zlasti kar se tiče pokritja pasiv, kajti pri poslednjih se bode denar že dobil od članov, da pasiva pokrijejo, ko bi se tudi pokazalo pri kakej likvidaciji, pri mestnih posojilnicah je pa to težko, naj so tudi z neomejeno zavezo.

V tem oziru prosil bi visoko zbornico in njega ekscelenco trgovskega ministra, da bi se v obliki zakona omogočilo, da bi se nekoliko oziralo na potrebe posojilnic zlasti kmetskih posojilnic z neomejeno zavezo, to je, da bi se jim dovolil primeren kredit iz centralne poštne blagajnice, da bodo mogle zadostovati potrebam, katere prouzročuje pomanjkanje na kmetih.

S tem pozivom na visoko zbornico in trgovinski urad usojam si sklepati svoj govor. (Dobro! dobro! na desnici).

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. junija.

V avgustu bodo dopolnilne volitve za **češki** deželni zbor, ker so mandati nemških poslancev razveljavljeni. Pri volitvah bode vlada nekda porabila svoj upliv za zmernejše Nemce, kateri bodo stopili v deželni zbor. Pa tudi Staročehi si jako prizadevajo, da bi Nemce zopet spravili v deželni zbor in jim obetajo, da se bodo ozirali na njihove želje. Ko bi Nemcev ne bilo več v deželnem zboru, utegnila bi se uneti huda borba mej Staro- in Mladočehi. Poslednji bi napeli vse sile, da bi Staročehe pripravili ob ves upliv pri narodu. Staročehi se baš tega bojé in bodo zategadelj napeli vse sile, da Nemce zopet spravijo v deželni zbor in se bodo morali potem vsi češki poslanci vzajemno boriti z nemško opozicijo. — Pri predvčerajšnjem zborovanji staročeškega meščanskega društva v Pragi, izjavil je dr. Zucker, da se je češki klub energično potegoval, da se odpravijo nemški državni izpiti na češkem vseučilišči. Kmalu se bode pokazalo, da prizadevanje čeških poslancev v tem oziru ni bilo neuspešno. Dr. Rieger, ki je predsedoval, je dokazoval, da češki klub vsekako mora vzajemno postopati s plemstvom in klerikalci. Zgodovinsko plemstvo je Čehom tisočkrat več koristilo, kakor delovanje nekih pritlikovcev. Češka duhovščina je pa tudi vzgled pravega domoljubja. Treba se je ozirati na razmere, ter se ne smejo zahtevati stvari, katere se ne dajo doseči. Meščansko društvo je na to jednoglasno izreklo zaupnico dr. Riegru. — Proti češkim dijakom, ki so dr. Gregru bili priredili demonstrativni vsprejem, začel je akademični senat preiskavo. Mi nikakor ne odobravamo, da se dijaki preveč utičejo v politiko, toda čudno se nam zdi, da se v Pragi tako strogo postopa proti češkim dijakom, nemškim so pa pustili na Dunaji, da so rogovilili proti dr. Massenu, kakor so hoteli. Vsakako bi tudi tukaj bila na mestu jednaka pravica za vse.

Vnanje države.

Kakor se govori, bode se hči **črnogorskega** kneza Marica v kratkem zaročila z nekim ruskim velikim knezom.

V **Srbiji** je zopet ministerska kriza. Predvčeraj dal je Garašanin svojo ostavko. Kaj je povod novi ministerski krizi, ne vemo, toda sodimo, da zopet finančne zadrege. Kralj je že ponudil sestavo vlade Nikolu Kristiću, generalu Protiću in poslaniku na Dunaji Bogičeviću, ki je te dni prišel v Beligrad, Kristic in Protić sta odločno se izjavila, da ne prevzameta sestave nove vlade, z Bogičevićem se pa kralj še pogaja. — Praske mej arnavtskimi roparji in srbskimi mejnimi stražniki so že kaj navadnega. 3. t. m. so bili zopet arnavtski roparji napali srbsko stražo v Topliškem okraji. Boj je bil precej hud. Jeden srbski vojak bil je mrtev. Srbski vojaki so se umaknili v stražnico „Ajkobile.“ Roparji napali so stražnico, toda vojaki so jih nazaj zapodili. V soboto so pa roparji v večjem številu, skupno s turškimi rednimi vojaki pod poveljstvom jusbaši Mehemed efendija napali stražnico. Po hudem boji so se morali Srbi umakniti. Srbskega poveljnika so roparji ujeli in grozno razmesarili. Mejno prebivalstvo je zaradi tega v velikem strahu. Srbska vlada se bode zaradi tega pritožila v Carigradu, kar bode pa najbrž brez posebnega uspeha. Porta bode sicer gotovo izrekla svoje obžalovanje in obljubila, da bode gledala, da se taki dogodki ne bodo več ponavljali. S tem bode stvar pa tudi končana in na meji bode mir tako dolgo, dokler se roparjem ne zljubi iti ropat v Srbijo.

V **Rusiji** dosedaj neso klicali reservistov k vajam, dočim jih skoro v vseh drugih državah kličejo. Nedavno pa je car izdal povelje, da se bodo klicali tudi rezervisti k vojaškim vajam. Letos se bodo prvi pot poklicali k vajam za tri tedne.

V Carigrad sta prišli kristijanska in mohamedanska deputacija s **Krete.** Kristijanska je hodila s Krete dva dni dlje nego mohamedanska, in iz tega se sodi, da je po tihem pohodila Atene. Kristijanska deputacija zahteva, da bi se dve tretjini direktnih in vsi indirektni davki, katere plačujejo Krečani, porabili za domače potrebe. Porta naj bi se zavezala v treh mesecih potrditi vse sklepe narodnega sebranja. Uradnike naj bi nastavljalo narodno sebranje. Mohamedanska deputacija tem zahtevam ugovarja. Turška vlada pa nekda misli izbrati si srednji pot in nekoliko ustreči kristijanom, nekoliko mohamedancem.

Poslednji čas se mnogo govori, da se papež želi sporazumeti z **italijansko** vlado. Po raznih listih so čitati razni nasveti, kako naj bi se doseglo to sporazumljenje. Mej drugim govoré, da se bode papežu dovolilo kovati poseben denar, zanj se osnovalo posebno pristanišče v Rimu, da bode mogel popolnem nezavisno občevati z vsem svetom, in še več podobnih stvarij. Če se tudi najbrž sporazumljenje še ne bode tako hitro doseglo, vendar se ne da tajiti, da se odnošaji mej papežem in italijansko vlado počasi boljšajo. Za Italijo bilo bi vsekako tudi jako koristno, ko bi se sporazumela s poglavarjem katoliške cerkve.

Turška in angleška vlada sta se nedavno dogovorili o **egiptovskem** vprašanji. Z njijinim dogovorom pa ni bila zadovoljna Francija, pa tudi Rusija mu je ugovarjala. Ti dve državi porabili sta svoj upliv pri sultanu, da ne bi ratifikoval sklenene pogodbe. Prizadevanje Rusije in Francije ni ostalo brez uspeha, kajti sultan odlaša ratifikovanje.

Dopisi.

Iz Zagreba 8. junija. [Izv. dop.] Sporazumljenje opozicij vzbudilo je po vsej trojednej kraljevini veliko radost. Temu v dokaz bodi naslednje pismo slavnega kiparja Ivana Rendića, največjega hrvatskega umetnika:

„Dragi Kumičiću! Ovih danah došao mi je u Trst iz Zagreba jedan prijatelj, pa mi je pripoviedao, što se dogadja u Hrvatskoj. Kad sam sve čuo, jako sam ti bio razžalošćen, velika mi je muka pala na srce, i ništa nisam mogao raditi, jer sam neprestano mislio na dragu Domovinu. Da znaš, kako sam bio tužan! Svakakove su me crne misli obletavale. Vjeruj mi, ja ti ne mogu, ja ti ne znam reći, kako mi je težko i mučno bilo. Sve crno. Nisam nikako htio misliti na budućnost našega naroda, nisam, jer sam se bojao.

Sinoć dodjem doma, sjednem k stolu, i dugo sam sjedio zamišljen, a za tim uzeo sam „Hrvatsku“, koja je bila na stolu. Odmah opazio sam na prvoj strani nešto neobična, naime imena političkih stranakah i imena kotarah, i počeo sam čitati, pa uvidih o čemu se radi, uvidih da ste se svi složili proti današnjemu stanju. Težak se je kamen svalio s moga srca, ja bijah sretan, sto putah sretniji, nego li kada mi se svidja koje moje novo djelo.

Ti znaš, da se ja malo skrbim za dnevnu politiku, ja se malo u te posle razumim, ali vidiš, moje mi je srce reklo, da će sloga opozicijah uroditi dobrim plodom. Taj je pojav pun utjehe, i svako će mu se veseliti.

Vaša sloga je velika pobjeda, ma da i ne dodje u sabor mnogo opozicionalacah. Samo dalje, neustrašivo, da sviet sazna za vašu borbu. Ja nikada nisam mogao pojmiti neslogu izmedju Hrvatah i Srbah. To je jedan narod. Sada, kada ste se složili, naš je narod podvostručeno ojačan. Ta sloga mora da je poraz za protivnika. Hrvatski je narod mnogo pretrpio, i još će trpiti, mnogu će gorku čašu izpiti, ali istina i pravda napokon slave pobjedu. Ja sam ti o tomu tvrdo uvjeren. Ne može biti drugačije na svietu, ne može, ne smije biti. Istina je samo jedna, nitko je ne može uništiti. Naš je narod bistar, uman, i ja dobro znam, da ljubi svoju Domovinu, ljubi ju, jer je tako nesretna. Uzdajmo se dakle u božju i ljudsku pravdu, pa će i nama osvanuti zora i daleko potomstvo blagoslivljat će današnje i dojduće borioce za spas Otačbine.

Živila sloga! Neka ta sloga sije kao plameno sunce, neko probija debelu maglušinu, koja je pritisla našu divnu Domovinu, neka razprši sav mrak, neka ugrije junačko srce našega naroda, neka ga obasja suncem zlatne slobode.

Dobri Bože, spasi mi Otačbinu!

Tvoj Ivan.

Trst, 30. maja 1887.

Iz Pulja 7. junija. (Uspeh slov. časopisja. — Divaška „jama“ in slovenski jezik. — Umor.) E pur si muove! Dosedaj nesmo bili vajeni, da bi naši italijanski protivniki uvaževali izjave slovenskega časopisja: suvrenno preziranje bila je njihova narodna taktika. Kaj je bilo njim mari, kaj in kako da pišejo slovanski listi, ko so dobro vedeli, da v merodavnih krogih kar mrgoli principijalnih in ž njimi jednakomislečih protivnikov naroda našega, ki so vsekdar točno zato skrbeli, da so se odločilni krogi „informovali“ tako, kakor je Italijanom ugajalo in da je ostalo časopisje naše vsekdar na laži. Oni so imeli vsekdar prav in mi smo bili lažnjivci, hujskači in rogoviležI.

Prevzetna gospoda italijanska ni vedala, kaka da je moč pravice in resnice, ker pravice in resnice same nikdar poznali neso. Zato pa neso mislili, da bi kdaj prodrla na površji ukljub tolikemu pritisku. V polupreteklem času ni bilo nikogar, ki bi bil zasluženo kritikoval njihova dejanja; ni ga bilo človeka — naš glas je bil tedaj glas upijočega v puščavi — ki bi bil svetu povedal resnico o brezvestnem nasilstvu, naperjenem proti narodu slovanskemu; ki bi bil povedal, kako da grda svojat zlorabi sveta pojma „liberalizem“ in „kultura“, da dovršuje čine, izvirajoče iz samega egoizma in drugih zlobnih nagibov.

Skrbeli so zato, da svet ni zvedel resnice, istrskemu trpinu mašili so siloma usta. Nobena zvijača, nikako krivodejstvo jim ni bilo preslabo, da so le slepili javno mnenje.

Zadnje čase se pa je stvar malo zasukala. Gospodi jelo se je dozdevati, da s samim preziranjem ne pojde več, da s takimi „furtelni“ ne bo mogoče več shajati. In to je uspeh slov. časopisja. Da smo jih potipali za pravo žilo, dokaz nam je razkačenost vsled našega poročila o glasovitem občnem zboru italijanskega političkega društva. Zato pa so mogotci naši na Vas, gospod urednik, neizmerno hudi; Bog ne dai, da bi Vas v roke dobili! Poročilo v „Slovenskem Narodu“ zadelo jih je prav do živega. Po kavarnah so iskali Vaš list, grozili se in žugali. Celo na tožbo so mislili, kakor so sami, strašno grozeč, okolu pravili. A najbrž so se premislili in to je dobro zanje same.

Slovenski listi smejo biti ponosni, da so uničili tisto zaničljivo preziranje, in da so si sami priborili posluh; protivnika so moralno prisilili, da se ozira na to, kar oni pišejo. In to je nekaj! Z zadovoljstvom smejo vsklikniti: uspešno smo gladili pot pravici. Ugled naše žurnalistike, kakor tudi ugled vse naše narodne stvari se je okoristil s tem uspehom.

Rekli smo, da vsak čin italijanskih mogotcev izvira le iz golega egoizma, in to je čista resnica. Ako le s prstom mignejo, iščejo gotovo svoje koristi na škodo druzih. Zato pa je tudi naravno, da bi pri teh ljudeh zaman iskali pravega, požrtvovalnega rodoljubja. Vse njihovo rogoviljenje v političkem življenji služi jim v to, da pod to krinko skrivajo neukrotljivo svojo pohlepnost po svetnem blagu. Ljuti boj, ki ga bijejo istrski odvetniki — kajti vse drugo teče le tako ž njimi — proti nam, je zgolj kruhoborstvo, skrb za lastni dobiček. In res se suče ves boj le okolu advokatov in njihovega interesa. Dr. Sb. je nekoč to sam priznal v pogovoru z odličnim Slovencem. Rekel je: „Saj jaz ne bi bil principijalen protivnik Slovanov. A kaj čete, slovanski ne znam, nemški tudi ne, kaj bi neki počel, ko bi Slovani dosegli svoje pravo in ravnopravnost.“

Kakega kova so pa ti možje, povedati hočemo Vam takoj. Pri občnem zboru v Rovinji sovali so, kakor znano — duhovnike naše na nečuven način, kakor da bi bili ti poslednji tolpa samih brigantov, ter zahtevali so, da se duhovniki iztirajo iz dežele, kakor se odgoni in iztira nepoboljšljiv, javnej varnosti nevaren postopač. Zdaj pa čujte! V Pazinu se je naselil hrvatsk odvetnik, dr. Ante Dukić. Vest o dohodu tega gospoda je priletela mej italijanske odvetnike kakor bomba; prouzročila je silno razburjenje in — trepet. (O ti ljubi kruhek!) Kaj store neznačajne, nesramne te duše?! Gredo — težko, da nam boste verjeli, gospod urednik! — k istemu duhovniku, kateremu so pred par dnevi žugali z bičem in škorpijoni, prosjačit in moledovat, da naj prigovarja ljudstvu, da jih (italijanskih odvetnikov) ne zapusti in se od njih ne odvrne. In nesramni so dovolj, da trdijo, da ne sovražijo Slovanov. Kaj pravite Vi k temu, gospod urednik? Tu bi bil pač na svojem mestu Greuterjev parlamentarno-historiški: **pfui!!**

Divača ima tedaj tudi svojo „jamo“. Bilo bi odveč, ko bi trdili, da nas prisrčno veseli, ko vidimo, da se domovina naša prizadeva, da razkaže svetu vse svoje krasote, zaklade in natorna čudesa. Za ta namen trudijo se Divaški rodoljubje mnogo in z uspehom. Zato posebna hvala jim! Prosimo pa, da nam ne štejejo v zlo, ako prav uljudno vprašamo: smejo li ogledati Divaško „jamo“ tudi Slovenci, ali ne? — kajti, ko je bila zadnjikrat odprta, bila so vabila samo italijanska. Britka ironija zdela se nam je, ko smo videli celo po Divaških voglih italijanske plakate. Ne, ne, to ni prav. Prosimo Vas, pokažite svetu slovenski značaj domovine naše osobito tedaj, ko so tujci mej nami. Le tako bodemo prepodili mnogo krivih nazorov, ki jih je razširilo nam neprijazno časopisje. Pa brez zamere!

Nedavno zvršil se je v Pulji misterijozen umor. Zjutraj zgodaj našli so namreč vajenca tukajšnjega restavraterja železniške postaje mrtvega, ležečega poleg šin, ne daleč od postaje. Zdravniki so izrekli, da je bil zadušen.

Vsled tega obrnil se je sum na restavraterja samega, ker je bilo znano, da je ta gospod vajenca svojega večkrat „potipal“ in ne posebno rahlo. Zaprli so res restavraterja in prvega natakarja. A do danes se stvar še ni zjasnila, ker obdolžena odločno tajita. Dogodek je vzbudil veliko senzacijo.

C—t—č.

Iz Litije, na sv. Telesa dan. [Izv. dop.] Grozna nesreča se je včeraj prigodila v bližnjem Šmartinu. Ko smo se Litijanje vračali po končanej službi božji proti domu, smo se pogovarjali o lepem dnevu in o ravno končanem velikem in lepem sprevodu. Vsak je hitel na svoj dom, da se okrepča z jedjo in pijačo. A ni še bilo mogoče popolnem zadovoljiti, ko se zasliši prestrašljivi glas gori! gori! v Šmartinu gori!

V par minutah je bila upležena brizgalnica in veliko drugih voz, da je moglo ljudstvo hitreje priti ubogim Šmarčanom v pomoč. Ko dospemo na višino pota, se nam odpre strašen prizor — videlo se je, kakor da je ves Šmartin v ognji in najedenkrat se začuje tudi zamolkel pok, na kar se privali izmej golega zidovja velikansk oblak dima. Ugibali smo na vse načine, kaj da bi to bilo, a mej tem smo bili pa tudi že na kraji nesreče. Prvi prizor je bil do mozga pretresujoč, kajti prišel nam je nasproti opotekaje črn človek, kateri ni imel nobene obleke na sebi, razen par robov, ves opečen in zažgan, brez kože na rokah. — Ni bil poznati. Prišedši do cerkve, vidimo zopet prepeljavati in prenašati uboge, sežgane ljudi, pri katerih so se že gg. zdravniki pečali. Urno smo postavili našo obče hvaljeno izvrstno brizgalnico in začeli težavno in nevarno delo. Delalo se je jako uspešno posebno zato, ker se je brizgalnica na povelje našega g. župana postavila na jako važno mesto, da je mogla braniti veliko skladišče različnega lesa in dve s slamo kriti hiši s hlevi vred, katere so se vedno unemale od žarkov in hude vročine bližnjih plamenečih poslopij, za katerimi stoji farna cerkev. Na drugih krajih so se pa odlikovali domači ognjegasci in drugi ljudje, gosposki in kmečki in tako z združenimi močmi in ustrajnostjo delali toliko časa, da smo popolnoma udušili ta strašni element.

Sedaj sem dobil še-le toliko duška, da sem poprašal, kako so se ponesrečili oni sežgani, katerih je jedna ženska precej umrla, sedem jih smrtno ranjenih in nekaj pa le malo osmojenih. A ti se neso pri požaru ponesrečili, ampak s smodnikom in namreč tako-le: Tik g. Vakovnik-a specerijske zaloge je gorelo poslopje. V strahu in zmešanici pade zvestemu voditelju g. Vakovnik-a filijale v glavo, da ima smodnik notri shranjen, ter meni, da če ravno je vse obokano in dobro pred ognjem zavarovano, bi se utegnil vendar obok toliko razgreti, da bi se smodnik unel. In urno skoči v zalogo, ter popade za vrečo, ki je pa bila pretežka, da bi jo nesel, jo je pa kar vlekel po nekih kamenitih stopnjicah na dvorišče in ko jo do dna privleče, se najedenkrat vname, ne, da bi kdo vedel kako.

Na dvorišči je pa vodnjak, pri katerem je bilo polno ljudij, ki so nosili vodo v brizgalnice in vsi, ki so bili ob eksploziciji na dvorišči, bili so hkratu v ognji. Krepkeji so goreči okolu letali, za njimi pa ljudje z vodo, polivali jih in obleke z njih trgali, druge pa so morali seveda na mestu pogasiti in potem na pol mrtve odnesti ali odpeljati. Pogorele so popolnem štiri hiše z gospodarskimi poslopji vred, šest svinj in jedno tele.

Zažgali so pa, kakor že navadno — otroci, ki so pri nastilniku neke hiše zakurili in tako napravili strašno nesrečo in strašni dan za nas.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

Dr. Stare poroča, naj bi se od mestnega zemljišča okolu prisilne delavnice prodalo kranjski deželi 5 oral 445 □ seženjev za 9000 gld. s tem pogojem, da prisilne delavnice vodstvo, oziroma deželni odbor, pusti v premi potezi cesto, šest metrov široko, vsekdar svobodno za občinstvo. Od kupnine v znesku 9000 gld. plača se 2000 gld. takoj, ko se pogodba sklene, drugih 7000 gld. pa 1. februvarja 1888 leta brez obresti. Mestnemu magistratu naj se naroči, da sklene z deželnim odborom dotično pogodbo.

Podžupan Vaso Petričić meni, ker se bode odstopilo deželi 14 metrov več, kakor je bilo prej pogojeno, naj bi mestni zbor vender le gledal na to, da se ostalih 7000 gld. izplača prej, nego v določenem roku, ali pa naj se vsaj do izplačila obresti plačujejo.

Odbornik Hribar pa naglaša, da je mestni občini živeti z deželnim odborom, s katerim ima čestokrat opraviti, v dobrih razmerah in v sporazumljenji, torej ni za obrestovanje. Pri glasovanji obvelja finančnega odseka nasvet.

Odbornik Potočnik poroča o ulogi društva za gradnjo delavskih stanovališč blizu Bežigrada, nasproti „pekovskemu križu“. Društvo namerava po predloženem načrtu ondu sezidati do 50 delavskih hiš, pred katero vsako bode vrt z ograjo. Poročevalec po obširnem utemeljevanji nasvetuje:

1. Predloženi načrt za gradnjo delavskih stanovališč se odobruje.

2. Mestni zbor izreka željo, naj bi društvo po vsej moči delalo na to, da si stavbeni prostor tako arondira, da mu bode mogoče, napraviti cesto mej poslopji paralelno z Dunajsko cesto.

Mestni odbornik Murnik poroča v imenu stavbinskega odseka o določitvi stavbinskih črt pri Jalenovi hiši na voglu Resljeve in sv. Petra ceste, ter nasvetuje:

1. Stavbinska črta od Jalenove hiše do Prečnih ulic se odobruje tako, kakor je razvidno na stavbinskega urada načrtu. Šentpeterska cesta bode potem v tem delu 12 metrov široka.

2. Stavbinska črta ob Resljevi cesti se odobruje tako, da bode vezala vogel Jalenove hiše v Poljanskih ulicah z voglom Levčeve hiše.

3. Mestnemu magistratu se naroči, naj to kranjskemu stavbenemu društvu nemudoma naznani in se zaradi cene sveta, ki ga bode mesto odstopilo, pogaja.

4. Stavbinska črta na drugi strani Resljeve ceste se odobri, kakor jo je določil stavbinski urad.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški želi, da bi se, ker bode že koncem meseca javna prodaja Jalenove hiše, mnogo ne pogajalo s kranjsko stavbeno družbo, marveč da bi se jej dal potrebni svet v zamenjavo brezplačno, če ga je tudi nekaj več, kajti tu mesto že lahko utrpi nekoliko stotakov, ker se bode potem ta kraj mesta olepšal.

Odbornik Povše podpira ta predlog, češ da misli Jalenovo hišo kupiti obrtnik, ki pa ničesar zidal ne bode, ampak napravil samo novo ograjo, Zaradi tega naj bi se stavbeni družbi nakup olajšal.

Odbornik Pakič se ne strinja z nasvetom dr. viteza Bleiweisa. Mesto bode moralo drago plačevati potrebni prostor za razširjenje pri Kosovih dedičev hiši. Kar se da v zameno, naj se da brezplačno, kar je pa čez, naj pa stavbena družba kranjska po pogojeni ceni plača.

Odbornik Hribar se ne strinja s predlogom dr. vitez Bleiweis a, češ, da je prostor v Resljevi cesti, kjer bode fronta novega poslopja, veliko več vreden, nego prostor, ki ga bode v zameno dobilo mesto v sedaj ozki sv. Petra cesti. Stavbeno društvo gotovo ne bode zaradi par stotakov oplašeno. Saj ima ondu svet svojo dobro vrednost, posebno ko se bode dozidala nova vojašnica, torej ni treba misliti in se bati, da bi se ob Resljevi cesti 30 in še več let nič ne zidalo.

Župan g. Grasselli pravi, da je pri rešitvi vprašanja jedino le to merodajno, ali se proda svet

takemu, ki bode v resnici zidal, ali pa takemu, ki tega neče storiti. Zatorej treba pogoja, da mesto zamenjava ali proda svoj svet le proti temu, da dotičnik tudi zida. Dotičnega par stotakov več ali menj ne bode oplašilo.

Odbornik Velkovrh opomni, da se stavbena družba kranjska pogaja tudi z g. Andretto in s pekovsko zadrugo za sosedni hiši na sv. Petra cesti. kateri se bodeta po določeni stavbinski črti morali umakniti, mesto pa pridobljeni prostor odškodovati.

Odbornik dr. vitez Bleiweis še jedenkrat poudarja, da bode dražba že 27. junija, torej naj se takoj vrši pogajanje, da ne bode prepozno.

Po nekaterih stvarnih opazkah gospoda župana oglasi se odbornik Murnik. On se ne strinja s predlogom dr. vit. Bleiweisa. Stvar se ne bode nikakor zavlekla, in stavbena družba kranjska želi le vedeti, ali se sploh kaj mestnega sveta za arondiranje stavbenega prostora proda. To določujejo nasveti stavbinskega odseka in več se za sedaj ne zahteva. Misliti pa treba, da hoče stavbena družba kupiti tudi sosedni dve hiši, in potem bode mesto moralo za razširjenje ceste potrebni svet itak dovolj drago plačati. Ker bode tudi drugih troškov, je ponudba mestnega magistrata napram stavbeni družbi že dosti ugodna. Vse gre jedino na to, da se mestni svet odstopi le tedaj, ako se na Jalenove hiše prostoru zida. Pri glasovanji odkloni se dr. vit. Bleiweisa predlog in se vsprejmo stavbenega odseka predlogi.

Mestni odbornik dr. Stare poroča v imenu stavbinskega odseka o stavbinski črti ob cesti na Rožnik in nasvetuje, da se dovoli gosp. Viljemu Treo-tu, ki ondu hoče sezidati lepo vilo, stavbenska črta po mestnega stavbinskega urada načrtu. Obvelja.

Po g. Valentinčiča interpelaciji o gradnji ljudske šole na starem živinskem trgu in po primernem odgovoru gospoda župana se seja sklene.

Domače stvari.

— (Rogača") 11. številka je izšla in prinesla obilo šaljivega gradiva, posebno posrečil se je pesniški del, v katerem gg. Pikec, Drašlerjev Fik in dr. poskučajo svoj dovtip.

— (Vega v inozemstvu.) Pismu, katero je uredništvo „Leipziger Illustrirte Zeitung" dne 4. t. m. pisalo g. vojaškemu pisatelju Fridolinu Kavčiču, c. kr. poročniku v Oseku, povzamemo, da je zanimanje za podobo Vege jako veliko in da je rečeno uredništvo dobilo jako mnogo („massenhaft") naročil. Po izvirni podobi Vege posnete fotografije prodaje G. Knittel, fotograf v Oseku, v vizitni obliki po 50 kr., v kabinetni obliki po 1 gld.

— (Premenba v posesti.) Hišo št. 28 na Poljanski cesti kupil je od g. Antona Kotnika iz proste roke g. Matija Stelé, trgovec z moko za 16.000 gld.

— (Hišo Trpinčevih dedičev) v Gospodskih ulicah št. 11 kupila je banka „Slavija".

— („Ljudska kuhinja") imela je včeraj zvečer izreden občni zbor, katerega se je udeležilo 15 članov. Načelnik stotnik gosp. Hübschmann otvori zborovanje, na kar tajnik g. dr. Staré prečita novih pravil načrt, ki ga je on sestavil. Načrt pravil se z malimi premembami po kratki debati odobri. Po novih pravilih bode v bodoče temu prekoristnemu zavodu naslov: „Dijaška in ljudska kuhinja."

— (Družbi sv. Mohora), ki je štela lani 31.687 udov, pomnožilo se je število letos za 3254, torej je letos vseh udov 34.961, ki so razdeljeni po škofijah tako: Škofija goriška 4.841, krška 3.129, lavantinska 10.546, ljubljanska 13.438, tržaška 1.870, sekovska 243, zagrebška 260, senjska 121, poreška 58, somboteljska 203, videmska (Udine) 132, po raznih krajih 54, v Ameriki 63.

— (Godba domačega polka) svira dne 16. in 30. junija na novem strelišči pod Rožnikom in dne 23. t. m. na prostoru pri Tivolskem gradu; pričetek vsakokrat ob 6. uri zvečer. Običajni mirozov ob sobotah 18. in 25. junija je vselej ob 8. uri na večer in sicer ide 18. junija po Resljevej cesti mimo južnega kolodvora, kjer pred tamošnjim restavracijskim vrtom svira dva komada, čez Dunajsko cesto, skozi Slonovo in Špitalsko ulico po Poljanah domov v vojašnico št. petersko, dne 23. t. m. pa po navadnem potu kot doslej in se ustavi na Turjaškem trgu.

— (Neumni tatovi.) Preteklo sredo po noči odprli so neznani tatovi g. Kavčeka prodajalnico na Dunajski cesti, zalepili s papirjem ključavnico, potem pa prižgali luč in začeli iskati, kje bi bilo kaj za nje. Najprvo izpraznili so dnevno blagajnico, v kateri je bilo par goldinarjev, desetic in krajcarjev, potem pa prišli v pisarno, kjer stoji Wertheimerica. Siloma odprli so pisalno mizo, našli v njej malo ročno blagajnico, a vrgli jo na tla, ne da bi se dalje za njo brigali. In vender so bili v ročni blagajnici, katero bi bili prav lahko razbili, ključi (duplikati) za veliko Wertheimerico, v katerej bi bili našli nekoliko stotakov. Tatovi pobrali so nekaj poštnih mark, kolkov, nekaj kave in sladorja, vsega vkupe napravili okolu 20 gld. škode. Vojaška straža, ki na Gariboldijevem dvorišči straži vojaške zaloge, je tatove videla hoditi po prodajalnici, a jih ni motila.

— (Iz Litije) se nam piše: Pri nezgodi v Šmartinu so bile naslednje osobe teško ranjene: Trgovska pomočnika Ivan in Matej Razboršek, vajenec Fran Kokalj, krošnjar Pavel Zbašnik, Franica Kokalj, Marija Plankovec, Ana Lazar, Elizabeta Aleš, Josip Borštner in Katarina Snoj. — Kakor čujemo sta izmej imenovanih dva že umrla.

— (Akad. društvo „Slovenija" na Dunaji) ima dne 13. junija sejo, z naslednjim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo pomnoženega odbora o Jurčičevej slavnosti. 4. Volitev jednega revizorja. 5. Razgovor o dijaškem shodu. 6. Čitanje društv. stud. phil. J. Kržišnika. 7. Slučajnosti. Lokal: VIII. Strozzigasse, Drollers Restauration zur Mühle. Začetek točno ob 8. uri. Gostje dobro došli!

— (Na mesečni živinski semenj) 8. t. m. prignalo se je 844 glav živine in sicer: 327 konj, 216 volov, 225 krav in 76 telet. Kupčija ni bila posebno živahna, tujih kupcev malo.

— (Služba) občinskega tajnika je izpraznjena pri mestnej občini Novomeškej.

Telegrami „Slovenskemu Narodu":

Dunaj 11. maja. „Wiener Zeitung" obljavlja naslednja odlikovanja: Grof Revertera dobil red železne krone prve vrste, poslanec Jaworsky red železne krone druge vrste, Matuš in Nadherny red železne krone tretje vrste; Bilinski komturski križ Fran Josipovega reda, knez Czartoryski imenovan tajnim svetnikom. — Cesar, cesarica in nadvojvodinija Valerija odpotovali dopoludne v Ischl.

Berolin 11. junija. Cesar bolje spal, bolečine nekoliko odlegle. Včerajšnje posvetovanje zdravnikov dognalo, da cesarjeviča bolezen ni nevarna.

Sofija 11. junija. Ministerski sovet sklenil, da se veliko sebranje skliče v 3. dan julija v Trnovo.

Vararhely 10. junija. Vsled hudega viharja je položaj slabeji, voda narašča.

Berolin 10. junija. „Reichsanzeiger" javlja: Cesar bil zadnje dni izključno v postelji, ker ga v trebuhu krč vije in vznemirja. Tej bolezni pridružilo se je nahodno vnetje v očeh.

Massage-zdravljenje. Kot izvrstno umancanje (massage) pri vseh revmatičnih boleznih, protinu, trganji po udih, kakor tudi pri izpahnenji, pokvečenji in bolečih oteklinah se toplo priporoča Moll-ovo „Francosko žganje in sol". V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetji razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (19—4)

„LJUBLJANSKI ZVON"
stoji (192—55)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

10. junija.

Pri Slonu: Heimann iz Aleksandrije. — Kruyff iz Hollandske. — Bozon iz Lyena. — Millard, Geisl, Weiss, Krauss z Dunaja. — Kollina iz Prage. — Mollinger iz Budimpešte. — Globotschnig iz Kranja. — Nedog iz Lukovice. — Sorrč iz Cola. — Sadnik iz Senožeč

Pri Maliči: Bertagnoly, Glaš z Dunaja. — Neumann iz Budimpešte — Kropf iz Merana. — Marolt iz Ljubljane. — Dr. Grobissich iz Tersata. — Štank iz Pulja.

Pri južnem kolodvoru: Liebhart, Hertl z Dunaja. — Menussi iz Trbiža. — Pelz iz Malboreta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
10. junija.	7. zjutraj	738·12 mm.	21·4° C	sl. jvz.	jas.	23·00 mm.
	2. pop.	735·84 mm.	23·4 C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	738·80 mm.	15·8 C	sl. jz.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 20·2°, za 1·9° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. junija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	47	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	4	87	Surovo maslo, „	—	90
Ječmen, „	4	22	Jajce, jedno	—	2
Oves, „	2	92	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	4	22	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	4	71	Telečje „ „	—	50
Koruza, „	5	20	Svinjsko „ „	—	60
Krompir, „	2	67	Koštrunovo „ „	—	36
Leča, „	12	—	Pišanec	—	60
Grah, „	13	—	Golob	—	20
Fižol, „	11	—	Seno, 100 kilo	2	50
Maslo, kgr.	1	—	Slama, „ „	2	50
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 □ metr.	6	20
Špeh frišen, „	—	60	„ mehka, „ „	4	10

Dunajska borza

dne 11. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	81·85	—	gld.	81·35
Srebrna renta	„	83·10	—	„	82·60
Zlata renta	„	113·15	—	„	112·50
5% marcna renta	„	97·15	—	„	96·70
Akcije narodne banke	„	885·—	—	„	8·0·—
Kreditne akcije	„	286·—	—	„	282·80
London	„	126·95	—	„	127·—
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	10·08	—	„	10·08
C kr. cekini	„	5·99	—	„	5·99
Nemške marke	„	62·32½	—	„	62·32½

Emilija Weiss v svojem in vseh sorodnikov imenu tužnega srca naznanja žalostno vest, da jej je iskreno ljubljeni soprog, gospod

JANEZ WEISS,

c. kr. poštni oficijal,

po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, v 35. letu svoje starosti, danes ob 10¼. uri dopoludne mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v ponedeljek 13. t. m. ob 6. uri popoludne iz hiše št. 15 na Dunajski cesti.

Predragi ranjki bodi vsem priporočen v pobožno molitev.

V Ljubljani, 11. junija 1887. (436)

Naznanjam, da za svojo ženo gospo **Klementino** roj. **Sorre** dolgov ne plačujem.

Andrej Jamár,
ravnatelj tovarne na Fužinah
(435) pod Ljubljano.

Hiša v Ljubljani

vili podobna, v 1 nadstropje, s 5 stanovanji in lepim vrtom, z vrtno lopo proda se za 8000 gold. — Natančneje pove Fr. Müller-jev anončni bureau. (426—2)

Košnja „Mesarice"

in travnika pod Rožnikom

se bo oddajala na travniku „Mesarica" 18 delov (partov) prihodnji **ponedeljek dne 13. junija ob 9. uri zjutraj.**

(428—3) **J. Rode-Dogan.**

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobra in jako priljubljena avstrijska družba.** Pri primerno uspešnem delovanji stalne plače. — Pismena vprašanja pod **„L. N. 1867"** poslati temu listu. (70—39)

Št. 9544. (424—3)

Košnja v najem!

V ponedeljek 13. dan junija t. l. dopoludne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1887 kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senožetih v Latermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 5. dan junija 1887.

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401—)

Ernest Petrič,

orgljarski mojster,

sv. Petra nasp št. 65,

se priporoča prečastitim gospodom župnikom, oziroma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako izršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poroštvu nizke cene in poštene postrežbe (414—2)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ne omogoči ozdravitev samo premožnemu, marveč tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravici v čast imenoval jo je neki visokočastiti gospod duhovnik „pravo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejši bolezni, ter odstrani, ako se rabi pravočasno, velike nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bêde in solzá.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za **1 gld. 36** kr. po poštnem povzetji. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem Mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji. (5—23)

Nikakih zobnih bolečin več,

če se rabi svetovnoslavna in **pristna c. kr. dvor. zobozdravnika**

Dr. POPPA Anatherin-ustna voda

Boljša kako vsaka druga zobna voda kot praeservativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vodá. — **Velika steklenica po gld. 1.40, srednja po gld. 1 in mala po 50 kr.**

Uspeh je zajamčen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z **ustno vodo** in

dr. POPP-a

zobnim praškom in zobno pasto

dobé se

vedno zdravi in lepi zobje,

kar je za ohranenje zdravega želodca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam zadelavati otle zobe, s čimer se odstrani smrdljiva sapa.

Dr. Popp-a zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščajem kože vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

Cena
- **Arom. zobna pasta** v kosih po 35 kr.
- **Anatherin zobna pasta** po gld. 1.22.
- **Vegetabilični zobni prašek** po 63 kr.
- **Zobna plomba** po gld. 1.
- **Zeljiščno milo** po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala.

(342—6)

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se *v Ljubljani* pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; *v Postojini:* Fr. Baccarich, lekar; *na Krškem:* F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; *v Idriji:* J. Warto, lekar; *v Kranji:* K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; *v Škofjej Loki:* C. Fabiani, lekar; *v Kočevji:* J. Braune, lekar; *v Ajdovščini:* M. Guglielmo, lekar; *v Litiji:* J. Beneš, lekar; *v Metliki:* Fr. Wacha, lekar; *v Radovljici:* A. Roblek, lekar; *v Novem mestu:* F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; *v Kamniku:* J. Močnik, lekar; *v Trebnjem:* J. Ruprecht, lekar; *v Crnomlji:* J. Blažek, lekar; *v Vipavi:* A. Leban, lekar.

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230—9)

Bicycles, Tricycles in otročjih velocipedes.

ZLATNA PARIS 1878 MEDALJA — C. kr. — ZLATNA AMSTERDAM 1883 MEDALJA

najvišje priznanje.

Kopališče

GLEICHENBERG

na Štajerskem. (326—4)

Postaji Feldbach ogerske zapadne železnice in Purkla južne železnice.

Začetek sesije 1. maja.

Alkalično-murijatične in železne-kisline, inhalacije smrečevja in razpršene vrelčeve slanice, (tudi kabine za posamičnike), pnevmatična izba s prostorom za deset osob, veliki respiracijski aparat, šumeča ogljeno-kisla kopališča, jeklene, studenčne in kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hydropatična zdravila, kozje mleko, gorko kravje mleko v posebno zato zgradjenej zdravilnici z mlekom. Podnebje: stanovitno in zmerno vlažno toplo. Visočina nad morjem: 300 metrov. Stanovanja, mineralne vode in vozovi naročajo se pri vodstvu Gleichenberških kopeli.

POČASTNI DIPLOM TRIEST RADKERSBURG — POČASTNI DIPLOM GRAZ FÜRSTENFELD

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatljci zobnega praška 60 kr.** (288—19)

Dobiva se **v ordinacijskem prostoru** pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri **lekarji Svobodi** in **trgovci Karinger-ji.**

! Darila za birmance !

Molitvenih knjig v slovenščini

velika izber po vseh cenah in v raznih vezih.

Prodajalci dobé rabat.

(429—2) **J. GIONTINI.**

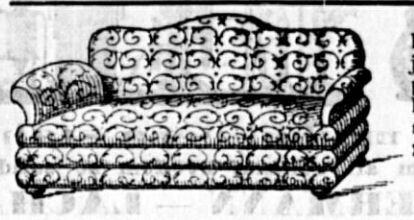

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičneje in najlepše, nastavil sem svojim **divanom za malo časa nizko ceno**

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. **Za dobro delo se jamči.** Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. **Resnim** kupcem na deželi poštjem, če želijo, uzorce blaga franko. **Gornja nizka cena velja le za malo časa,** torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po **ceni, brzo** in **solidno.** Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54—25)

Ceniki s podobami na zahtevanje zastonj in franko.

Naznanilo.

Prihodnji četrtek, to je 16. junija t. l. oddala se bo po zmanjševalni dražbi naprava zidu okrog novega pokopališča pri D. M. v Polji. Kdor misli to delo prevzeti, oglasi naj se imenovani dan ob 8. uri zjutraj v šolskem poslopji pri D. M. v Polji.

Ako bo za to sposobnih podvzetnikov, oddalo se bo tudi železno omrežje na uhodni strani pokopališča v dolgosti 22 sežnjev.

Odbor za preložitev pokopališča pri D. M. v Polji, (432)

dne 10. junija 1887.

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Jedina

najnovejša zaloga oblek.

Cela obleka	**za gospode**	**od gld.**	**8.—**	najpreje
Salonska „	„ „	„ „	**20.—**	
Pomladanska suknja	„ „	„ „	**7.50**	
Hlače	„ „	„ „	**1.80**	
Cela obleka za dečke	. . . .	„ „	**1.50**	

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni ceni.

Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Zaloga vsakovrstnega sukna.

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani s tem slav. občinstvu in svojim prejemnikom, zahvaljevaje se za njemu skazano zaupanje, naznanja, da je z denašnjim dnem nehal izvrševati pekovsko obrt, katero je vodil **štirintrideset let,** ter isto izročil gospodu **Andreju Zakrajšek-u,** pekovskemu mojstru iz Trsta, katerega slav. občinstvu kot svojega naslednika toplo priporoča.

S spoštovanjem

JARNEJ ŽUŽEK,

hišni posestnik.

Oziraje se na izjavo gosp. Jarneja Žužek-a, usojam si naznaniti, da z denašnjim dnem prevzamem istega

pekarijo

v Florijanskih ulicah hiš. štev. 22.

Trudil se bodem, da ustrežem slav. občinstvu na vsako stran z dobrim pa tudi cenim kruhom. Pekel bodem razne vrste kruh, od najfinejega pa do navadnega. Tudi se bode dobival pri meni **kruh na vago** in se vsprejemal **kruh v peko.** Za obila naročila se priporoča

s spoštovanjem

ANDREJ ZAKRAJŠEK,

(433) **pekovski mojster, Florijanske ulice hiš. štev. 22.**

Stalni aparati

za napravo šumečih pijač, selterske vode, limonad, sodne vode, šumečih vin, piva itd.

Jedini, ki so znotraj posrebreni.

Zlata kolajna svetne razstave 1878.

Jedina zlata kolajna razstave v Antverpenu 1885.

Novi majhni cena stalni aparat.

Sifoni z malim ali velikim zvodom so solidni in se lahko čisté.

J. HERMANN — LACHAPELLE,

J. Boulet & Co. naslednika, inženerja, izdelovalca strojev, Rue Boinod 31, 33 v Parizu.

Podrobni ceniki pošljejo se franko. (216—11)

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, Židovske ulice,

priporoča svojo **veliko zalogo**

nepremočljivega ameriškega Celluloid-perila

najboljše baže po jako znižani ceni, in sicer:

stoječe in zavihane krogeljce za gospode,
manšete za gospode,
predsrajce za gospode,
vojaške ovratnike,
duhovniške ovratnike s kolierom.

Tudi priporočamo za rabo pri univerzalnem Celluloid-perilu, da se bolje ohranijo gumbne luknje, naše **ovratniške, manšetne in prsne gumbe** in nalašč za to prirejeno **milo.**

Najnovejši **ovratniki** in **manšeti iz šifona** so vedno v zalogi po najnižji ceni. — Kdor jih vzame po dvanajst vkupe, dobi rabat.

Za poletno sezono.

Velika izber najnovejših **rokovic za gospode, dame** in **otroke** iz svile in sukanca, različne dolgosti in barve, da so iz dobrega blaga in dobro urezane, se jamči. Vse najceneje.

Najnovejše **kravate za gospode** od 10 kr. do 1 gld. 50 kr. so vedno v zalogi. (413—2)

„AZIENDA“,

avstrijsko-francosko društvo

za zavarovanje proti elementarnim nezgodam

na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša

6 milij. frankov = 2,400.000 zlatov.

„AZIENDA“ zavaruje

proti škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče ceno in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra **obrok k plačilu** premije.

Oglasila za zavarovanje vsprejemajo se pri

glavnem zastopstvu „AZIENDE“

v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Glavni zastopnik:

(281—3) **Josip Prosenc.**

BERNHARD TICHO, Brno,

Zelny trh št. 18, (211—11)

(v lastnej hiši) razpošilja po poštnem povzetji:

1000 ostankov grebenastega sukna, 6 metrov 40 cm., za celo moško obleko, ki se sme prati . . gl. 3.—	**1000 ostankov Brnskega sukna,** 3½ metra, zadosti za celo moško obleko . . . . . gld. 4.50
Deset metrov polvolnenega kasmirja, 100 cm. širokega, v vseh barvah, za celo obleko . . . . gl. 4.50	**Kos domačega platna,** 4/4, 29½ Dunajskega vatla. gl. 4.50; 5/4, „ „ „ „ 5.50
Deset metrov indijskega fole, pol volna, dvojne širokosti, zadosti za celo obleko . . . . . gl. 5.—	**Kos Rumburškega oksforda,** 29½ Dunajskega vatla, najboljše baže . . . . . gl. 4.50
Deset metrov brošovanega blaga, izvrstne baže, 60 centimetrov širok . . . . . gl. 3.80	**Kos šifona,** jako dobre baže, 30 Dun. vatlov, cel . . . . . gl. 5.30; najboljše baže . . . . . „ 6.50
Deset metrov trinitnika, jako trajen . . . . . gl. 2.80; najboljše baže . . . . . „ 4.50	**Kos King tkanine,** 30 Dun. vatlov, cel 5/4, boljši kakor platno gl. 5.80; najboljše baže, 5/4 . . . . „ 6.50
Deset metrov blaga za obleke in ponočne suknje, 60 cm. širokosti, najnovejši dessins . . . . gl. 2.50	**Jute-garnitura,** obstoječa iz 2 posteljnih odej in prta, okolu in okolu z resami . . . . . gl. 3.50
Deset metrov volnenega ripsa, v vseh barvah, 60 cm. širokosti, za jedno obleko . . . . . gl. 3.80	**Rips-garnitura,** obstoječa iz 2 posteljnih odej in namiznega prta s cofi . . . . . gl. 4.50
Deset metrov beige iz ovčje volne, dvojne širokosti, za celo obleko . . . . . gl. 8.50	**Ostanek posobne preproge,** 10 do 12 metrov dolg, jako trajna, krasen dessins . . . . . gld. 3.50

Uzorci in ceniki zastonj in franko.

BRATA EBERL

prodajata **najboljše** in **najceneje**

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in **kemične barve** in **čopiče** ter vse v njijino stroko spadajoče blago. (87—94)

LJUBLJANA. **Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4.** LJUBLJANA.

GOSTILNA „PRI BAVARSKEM DVORU“.

Dunajska cesta, — tik kolodvora južne železnice.

Zahvaljevaje se za mnogobrojni obisk v gostilni „PRI LOZARJI“ na sv. Jakoba trgu svojim vsakdanjim gostom in slavnemu občinstvu naznanjam, da sem sedaj v najem vzel

gostilno „Pri Bavarskem dvoru“

(Bairischer Hof),

kjer bodem stregel slavnemu občinstvu z dobrim **Koslerjevim carskim pivom,** izvrstnimi **dolenjskimi, bizeljskimi, črnimi istrijanskimi** in **originalnimi dolenje-avstrijskimi vini iz Retza. Zajutrk** je zmirom okusno pripravljen, isto tako **kosilo** in **večerja.** Za **potovalce** je **mnogo sob** prirejenih, isto tako za voznike **velik hlev za živino** in **prostorno dvorišče.** Za mnogobrojni obisk se priporoča, zagotovljaje najboljšo postrežbo

(402—3) **Ivan Kosar,** gostilničar „Pri Bavarskem dvoru“.

M. SKRABEC,

stavbeni in galanterijski klepar.

Prodajalnica: **v Šelenburgovih ulicah št. 1.**

Delavnica; **v Gradišči št. 2,**

zahvaljuje se svojim p. n. kupovalcem in naročnikom za dosedaj skazano zaupanje ter se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbena dela v mestu in na deželi: kakor za **kritje zvonikov** in **streh** itd., **strešnih žlebov, dežnico s streh odvajajočih cevij** iz vseh se nahajajočih kovin ter njih **prevlečenje** z barvo, vse te stvari dela **nove** in tudi **popravlja ceneje kakor vsakdo drugi.** Za dober materijal in dobro delo se jamči.

V mojej prodajalnici imam vedno veliko zalogo **lakiranega** in **svetlega hišnega** in **kuhinjskega orodja,** najsolidneje narejenega, ravno tako tudi **otročje** in **banje sedivnice, kopelne banje** in **kopelni stoli z grejalom.**

Zaloga in postavljanje vodnih „closets“.

Naročbe in poprave se najboljše, najhitrejše in najcenejše izvrše.

Najboljše sredstvo proti vsem mrčesom,

upliva s čudovito silo ter prežene hitro in gotovo vse mrčese, da od njih ne ostane **niti sledu.**

Popolnem uniči stenice in bolhe.

Temeljito prežene šurke in njih zalego iz kuhinj.

Prežene takoj mole.

Hitro nas osvobodi sitnih muh.

Varuje domače živali in rastline mrčesov in zaradi njih nastalih boleznij.

Popolnem prežene uši na glavi itd.

Pazi naj se dobro: **Kar se v samem papirji prodaja,** ni prava Zacherlova specijaliteta. (584—10)

Samo v originalnih steklenicah dobiva se pristen in po ceni v glavni zalogi: **J. ZACHERL, Dunaj, 1., Goldschmiedgasse 2.**

Ljubljana:	Mih. Kastner.	**Celje:**	J. Kupferschmidt.
„	Jan. Lukmann.	„	Ferd. Pelle.
„	C. Karinger.	„	Traun & Stieger.
„	Peter Lassnik.	„	Alojzij Walland.
„	Viktor Schiffer.	„	Fran Zangger.
„	Jos. Trdina.	„	Hočevar & Zupan.
„	Gust. Treo,	**Celovec:**	Bratje Koch.
„	H. L. Wenzl	„	Ign. Tschauner.
„	Jan. Ed. Wutsche-rjevi nasledniki.	„	Hatheyer & Felfernig.
		„	Karol Zier.
„	Schussnig & Weber.	„	Valentin Trost.
„	Jos. Poženu.	„	Ed. Posselt.
Rudolfovo:	Dom. Rizzoli, lekar.	„	Sigmund Hüssler.
Zagreb:	S. Alexander.	„	F. Terdina.
„	L. Belus.	„	Simon Jaritz.
„	Jos. Czermak, lekar.	„	B. G. Rossbacher.
„	H. Joskiewicz.	„	G. Burkstaller.
„	Kaiser & Lux.	„	Alojzij Fuchs.
„	A. E. Katkic.	„	W. Thurmwald.
„	D. Mondecar.	„	Emil Spitra.
„	G. Poppovits.	„	Hen. Kern.
„	J. Pospischi.	„	A. J. Egger, lekar.
„	Fran Sess.	**Radoljica:**	A. Roblek, lekar.
„	F. Schwarz.	**Kostanjevica:**	Aloizij Gatsch.
„	O. Willer.		

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.